2.19.2

131a (אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן) → 132a (אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן)

```
דַּבַּר אַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וָאַמֶרתַ אַלַהֶם כִּי תַבֹאוּ אַל הָאַרָץ אֲשׁר אַנִי נֹתָן לָכֶם וּקַצַרתָם אָת קצִירָהּ וַהַבאתַם אָת עמר רַאשִית קצירכם אַל הַפֿהָן: ויקרא כגי
                                            מָמוֹשָׁבַתִיכֶם תַּבִיאוּ לָחֶם תִנוּפָה שָׁתִּים שָׁנֵי עֲשֶׁרנִים סֹלֶת תְּהַיֵּינָה חָמֵץ תָּאַפֵּינָה בְּכּוּרִים לָה':ייקרא כּגִיי
                                           וּסְפַרתָּם לָכֶם מְמַחֶרַת הַשַּׁבַּת מִיּוֹם הַבִּיאַכֶם אָת עמר הַתִּנוּפָה שַׁבַע שַׁבַּתוֹת תְּמִימת תְּהַיֵּינָה: ייקרא כג, טו
                                                                                                                                                                                    .3
           וּלְקַחְתָּם לֶכֶם בַּאֹם הָרִאשׁוֹן בְּרִי עִץ הָדָר כַּפֿת תְּמָרִים וַעֲנַף עֵץ עָבֹת וְעַרְבֵי נָחֵל וּשְׁמַחְתֶּם לְפָנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם שְׁבְעַת יָמִים:ייקרא כג, מ
                                                                                                                                                                                   .4
                                                                                      בַּסֶכֹּת תַשָּׁבוּ שָׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֵזְרָח בִּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻכֹּת: ייקרא כג, מב
                                                                                                                                                                                   .5
                                            דַבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמר בַּחְמִשָּׁה עָשֶּר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֵּה חַג הַסֵּכּוֹת שָבַעַת יַמִים לַה': ויקרא כג, לד
                                                                                                                                                                                   .6
                                                                      ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות לה' שבעת ימים מצות תאכלו: ייקרא כג, ו
                                                                                                                                                                                   .7
                              וּבַחֹדֵשׁ הַשִּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא לְדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׁוּ יוֹם תְרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם:במדבר כּט, א
                                                                                                                                                                                    .8
                                           וָהַעָבַרָת שוֹפַר תִּרוּעָה בַּחֹדֵשׁ הַשָּׁבָעִי בֵּעָשוֹר לַחֹדֵשׁ בִּיוֹם הַכְּפַּרִים תַּעַבִירוּ שוֹפַר בְּכַל אַרְצְכֶם: ויקרא כה, ט
                                                                                                                                                                                    .9
                                                                                                                         וּבַיּוֹם הַשָּׁמִינִי יִמּוֹל בָּשֵּׁר עַרְלַתוֹ: ויקרא יב, ג
                                                                                                                                                                                   .10
```

- I. אליעזר observation about ה' יוחנן's approach
 - a. מכשירין his approach isn't universal as he required a מכשירי שתי הלחם are done on מכשירי שתי הלחם are done on
 - i. Note: that מופנה must be מופנה, else we could challenge it
 - 1. Challenge: even if he finds עומר already cut, must cut new barley;
 - a. But: if he finds wheat already cut for שתי הלחם, no need to cut
 - ii. Indeed: v. 3 is superfluous, considering that v. 1 already states מיום הביאכם
 - 1. Challenge: מופנה holds that if it is מופנה on one side only, may be challenged
 - 2. Answer: תביאו (v. 2 in re: שתי הלחם) is a רבוי
 - b. Inference: שבת שבת which are excluded? מכשירין to trump שבת which are excluded?
 - i. מכשירי לולב untrue, as שבת to be prepared on מכשירי לולב to be prepared on שבת
 - 1. Source: v. 4 ביום (can't be allowing טלטול, as that is מותר anyways; must be allowing מכשירין)
 - a. יום as excluding לילה
 - b. א"ז. infers that from end of שבעת ימים פסוק
 - i. סיפא "דבנן needed, else we might infer שיבעת ימים from סיבה and obligate night and day קמ"ל
 - c. However לולב could not be a source for the rest as we would challenge לולב requires 4 species
 - ii. מכשירי סוכה untrue, as א"ח explicitly allows מכשירי סוכה to be prepared on שבת
 - 1. Source: can't infer from עומר/שתי, as they belong to God (צורך גבוה)
 - a. And: he can't infer from לולב, as that requires ד' מינים
 - b. Rather: he infers שבעת ימים::שבעת from לולב (vv. 4-5)
 - c. However: סוכה could not be a source for the rest as we would challenge מוכה applies night and day
 - iii. מצה untrue, as ר"א explicitly allows מכשירי מצה to be prepared on שבת
 - 1. Source: cannot be from סוכה (day::night); from ד' מינים) לולב or from סוכה (day::night)
 - a. Rather: he infers via סוכה (vv. 6-7) from סוכה (vv. 6-7)
 - b. However: מצה couldn't be a source for the rest as we would challenge it applies to men and women
 - iv. שבת untrue, as שבת explicitly allows מכשירי שופר to be prepared on שבת
 - 1. Source: cannot be מצה or סוכה לולב ,עומר/שתי הלחם as per above
 - a. Rather: v. 8 isn't permitting תקיעה (which isn't a מלאכה per מלאכה" on "מלאכה") must be מכשירין
 - i. רבנן: infer "day" and not night from יום
 - ii. ד"א. infers daytime only from v. 9 (יום::יום)
 - b. However: we cannot infer all from שופר, as ה"ה "brings "לרונות brings" "ה' of בנ"י of בנ"י
 - i. Nor: from יובל or יובל, as that blast allows slaves to go home and land to return to בעלים
 - v. Rather: excludes מזוזה at door on שבת he is מציצית or affixes ציצית at door on שבת he is מייב he is ציצית
 - 1. Reason (לב ייסף): since they have no set time for performance
 - a. Challenge (אב"): that's a reason to allow them on זמנו as every moment is זמנו
 - vi. Rather (מ"ת"): because he could disown his garment or house and be exempt (not a מצוה חיובית)
 - 1. Source for permitting משנה (in our משנה): not from others, per unique חומרות of each
 - a. Rather: from v. 10 ביום even on שבת
 - b. However: cannot infer the rest from מילה had 13 בריתות made (בראשית יו)

- II. Source for מילה itself trumping שבת (consensus)
 - a. מולא ור' יצחק הלכה
 - i. Challenge: תוספתא שבת טו:טז) מילה from ק"ו as פקוח נפש ar חוספתא שבת טו:טז)
 - 1. But: cannot infer ק"ו from הלמ"מ
 - a. Per: רביעית דם to infer that נזירות violates נזירות by contact with דיע to infer that רביעית דם by contact with דביעית דם
 - b. אות, ברית, דורות written about שבת and שבת and שבת
 - i. Challenge: each of those is written in another מצוה which isn't דוחה שבת which isn't מצוה
 - 1. ברית should even be נדחה for an adult (well past his 8th day)
 - 2. הוחה שבת isn't מפילין אות
 - 3. דוחה שבת isn't ציצית (making) דורות
 - ii. Answer: מילה is only one (along with שבת) that uses all three terms
 - c. שבת even on ביום even on שבת
 - i. Challenge (ב"ל): then מחוסרי כפרה should bring their שבת on שבת they also have "ביום" (e.g. ביום השמיני) (ביום השמיני)
 - 1. Answer: there, ביום is used to exclude nighttime
 - 2. Block: in our case, as well, ביום excludes מילה at night
 - a. Defense: we infer that from בן שמונת ימים
 - b. Response: we also have ויקרא ז) ביום צוותו) that limits קרבנות to daytime
 - מחוסרי כפרה in case of ביום, we need ביום in case of מחוסרי
 - 1. Reason: since the תורה is lenient and allows "poor" קמ"ל for סד"א, מחו"כ it allows night קמ"ל
 - 2. Challenge (רבינא): if so, perhaps a זר or אונן could also participate in קרבן מחוסרי
 - a. Answer: the text "restored" מחו"כ to the normal standard via ביום
 - d. שמיני :*ר' אחא בר יעקב* even בשבת
 - i. Challenge: שמיני needed to exclude שביעי (we don't perform מילה on מילה before 8th day)
 - 1. Answer: שביעי is blocked out via בן שמונת ימים
 - 2. Defense: one blocks out שביעי, the other excludes תשיעי
 - a. And: cannot infer exclusion of שביעי, as his time already came
 - i. Therefore: we prefer ר' יוחנן's answer